

Nem gyarmat, tartomány!

2012 március 28. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Magyarország a délnémet ipari zónához tartozik.” Orbán Viktor miniszterelnök, 2012. március 23., München - Miközben „nem leszünk gyarmat”, a magyar gazdaság – elsősorban az idetelepedett nagy járműgyártó cégeken keresztül – integrálódott a németbe.

Miként Orbán Viktor miniszterelnök fogalmazott legutóbbi müncheni útján: „Magyarország – a gazdasági térképet nézve – a délnémet ipari zónához tartozik.”

Ezzel nekem speciel semmi bajom nincs, elmondom, hogy miért.

A magyar gazdaság éves teljesítménye, vagyis a GDP tavaly 28 ezermilliárd forint volt, az unióba irányuló kivitel pedig 17 ezermilliárdot tett ki. Utóbbi az összmagyar export mintegy nyolcvan százaléka, és ennek egyharmada áramlott Németországba.

Aki pedig tud kettőig számolni, nem hánytorgatja fel azt sem, hogy „megéri-e” vagy sem az uniós tagság: csak az elfogult, szemellenzős szélsőjobb oldali tábornak mondom, a nyugati közösséggel szembeni szaldónk közel háromezermilliárd forintos többletben volt 2011 végén. Ha ez nincs, illetve nem dübörgött volna a német gazdaság, rég recesszióban lenne Magyarország.

Amennyiben pedig nem pipálhatná ki az idén a KSH a Mercedes-beruházás beindulását, amelynek hivatalos avatója éppen holnap lesz, 2012-re borítékolható lenne a visszaesés. Olyannyira, hogy az Európai Bizottság tavaly szeptemberi jelentése alapján a magyar gazdaság csak azért lehet pluszban, mert a Mercedes- és a Hankook-fejlesztések akkora lendületet adnak a gazdasági teljesítménynek, hogy azzal elkerülhetővé válik a mínuszos bővülés. Igaz, született egy másféle elemzés a tárgykörben a bizottságtól – de örüljünk a kicsinek is.

Ebben az évben a Mercedes, jövőre pedig az Audi és az Opel fogják a makrogazdaságot. Évente nagyjából félszázalékos többlet garantálható a GDP-ben, ami azért nem semmi: a korábbi, egyébként sem dübörgéssel kecsegtető, két-három százalékos – maximális – magyar gazdasági kibocsátás ugyanis a felére zsugorodott.

Nem is beszélve arról, hogy a termelés beindítása, felfutása előtt, a gyárépítések során döntő részben magyar cégek végzik a munkát Kecskeméten, Győrött vagy éppen Szentgotthárdon. Az említett három nagy németországi vállalat produkciója mellett a Magyarországon működő német vállalkozások száma csaknem nyolcezer, ám ennél is fontosabb, hogy a német cégek által létrehozott munkahelyek száma meghaladja a háromszázat. Nem olyan nehéz kilogikázni, hogy a nálunk működő német vállalatok több mint egymillió magyar állampolgár mindennapi megélhetéséért is gondoskodnak. Magyarán nincs még egy olyan ország a világon, amely akkora befolyással bírna ránk, mint Németország.

Ráadásul zászlóshajókról van szó: az Audi, a Mercedes és az Opel mellett több gyárat létesített hazánkban például a Bosch, a ZF Hungaria pedig Egerben működött globális sebességváltó-előállító központját – másutt ezekért a

márkákért letérdepelnének.

Ugyanakkor elismerem – a nagy hajbókolás közepette –, hogy számos központi szabályozás – szakképzés, kutatás-fejlesztés, iparterület-b?vítés – a német cégek kénye-kedve szerint történik, és a kinti munkabérek harmadáért dolgoztatják az itteni munkaer?t a menedzsmentek, lobbitevékenységük pedig olyan er?s, hogy ?k diktálják a mindenkor magyar kormányok „üzleti” döntéshozatalának jelent?s részét. Ha pedig a költségvetés pont annyit fordítana a hazai kis- és közepes vállalkozásokra, mint a dúsgazdag, tetemes profitot felmutató német társaságokra, valószínűleg kevesebb lenne itthon a céges felszámolás. Ráadásul a hazai vállalkozásokat a jó nev? multik nem nagyon engedik kapun belülrre, tehát ezzel a fránya beszállítói mutatóval is kezdeni kellene valamit!

A fentiek ellenére mégis megéri a délnémet tartományi pozíció, hiszen a hazai cégek négy-öt éve nem tudnak beruházni, üzletmenetüket a sz?kül? bel? és fizetésektelen piac, továbbá a cs?deljárások nehezítik. Ráadásul a költségvetés lyukait betöm? m?köd? t?ke sem akar jönni, más piaci szerepl?k pedig nem teremtenek új munkahelyeket.

Persze nagy kérdés, hogy felfokozott, EU-ellenes hisztérikus hangulatban meg tudunk-e békülni a tartományi „státusszal”.

És a tényekkel!

Szajlai Csaba - magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló